

Как театърът и музиката помагат в Украйна

Новини | Култура | на 26.02.2022 06:00 | от Вера Траянова

Защо говорим за това?

Какво е да живееш на място, на което се воюва? За това разказват украински деца в театрален проект. Един немски режисьор на име Георг Жено и украинският драматург Ден Хуменний им помогнали да разкажат личните си истории. А после ги претворили в театрална пиеса. Това се нарича "документален театър". В него главните герои споделят свои лични преживявания. След това ги превъплъщават като монолог на сцената - или сами, или с помощта на актьори. Децата в Източна Украйна са преживели вече няколко въоръжени сблъсъка. [Ето тук разказахме](#) как границата между Русия и Украйна беше дълго време една от горещите точки в света. Всъщност тези деца са израснали с конфликта, който днес вълнува всички. Затова за тях е било много важно, че могат да разкажат какво са преживели.

Например 15-годишната Мария от градчето Николаевка казва: "За да можеш да почувстваш света около себе си, трябва да можеш да чувстваш себе си. Беше страшно, че точно ние, децата от тези толкова мънички градчета, имаме възможност да бъдем чути".

Или Женья, ученичка от Попасна, си помня как играли представлението в град Львов (Лвив). След края на пиесата на сцената дошла една възрастна жена. Почерпила ги с бонбони и казала колко се радва, че не ги е било страх да дойдат и да споделят преживяванията си.

Затова е много хубаво, че театралният проект после прераснал в... музика! С помощта на музиканта Юрий Гуржи учениците написали песни, посветени на градчетата и селата си. Както казва Юрий - има толкова песни за Ню Йорк, Лондон, Берлин... А нито една за Николаевка, Троицкое, Попасна... Затова децата сами измислили тези песни. В тях те пеят не само за войната. Пеят за отбора си по женски футбол, за местния клуб, в който се срещат, даже за карантината и жълтия си училищен автобус.

Ето така са записвали песните в училището в градчето Троицкое. Снимката е направена от Ден Хуменний.

Театралният проект и музикалният албум към него се казват "Град за из път" - *Misto to go*. Така както казваме "кафе за из път" от английското *coffee to go*. Идеята е, че като напишеш пиеса или песен за родното си място, то винаги е с теб навсякъде.

Музикантът Юрий Гуржи на записите в училището. Снимка: Ден Хуменний и Анастасия Тарханова.

Вчера попитахме някои от тези деца как се чувстват. Отговориха ни, че вярват, че "всичко ще е наред". А ние също вярваме, че тази година през август театралният проект ще продължи. И в него децата ще разказват не за войната, а за нещо хубаво, което ги вълнува. Защото и ние като тях сме убедени, че в крайна сметка всичко ще е наред!

Това е Албина Бакуха, която участва в проекта. Тя е ученичка от 9. клас от Николаевка. Тази година ще помага на новите участници. Алина казва, че иска да стане журналистка. Снимка Анастасия Тарханова/Ден Хуменний

А това е Виола Стороженко от Попасна, която също участва от самото начало в проекта. Тя обожавя вятъра, рока и да снима. Снимка Анастасия Тарханова/Ден Хуменний

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/2001-kak-teara-i-muzikata-pomagat-v-ukrayna](https://book/2001-kak-teara-i-muzikata-pomagat-v-ukrayna)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

